มัลลิกา ตราชู 2549: ประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทบริหารสินทรัพย์ในประเทศไทย ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ ประธานกรรมการที่ปรึกษา: อาจารย์ บัณฑิต ชัยวิชญชาติ, ศ.ด. 178 หน้า
ISBN 974-16-2017-9

วัตถุประสงค์ของการศึกษาครั้งนี้ คือ 1) เพื่อศึกษาหลักการ ขั้นตอน รูปแบบ และวิธีการดำเนินงานของบริษัทบริหารสินทรัพย์ 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพการดำเนินงานของบริษัทบริหารสินทรัพย์ ทั้งรูปแบบรวมศูนย์จัดการและแบบกระจายศูนย์จัดการของไทยและบรรษัทบริหารสินทรัพย์เกาหลี โดยแบ่งวิธีการทดสอบเป็น 2 วิธีคือ การวิเคราะห์ด้วยทฤษฎีความมีประสิทธิภาพ X และการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน ซึ่งได้ศึกษาเปรียบเทียบแบบรวมศูนย์จัดการ บรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย (บสท.) และแบบกระจายศูนย์จัดการ 15 แห่งของไทยในช่วง 4 ปีแรกของการดำเนินงานและศึกษาบรรษัทบริหารสินทรัพย์เกาหลีในปีที่ 3-4 ของการดำเนินงาน โดยข้อมูลที่นำมาใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลงบการเงินของบริษัท

ผลการศึกษาในส่วนแรกพบว่า บริษัทบริหารสินทรัพย์แต่ละรูปแบบมีทั้งข้อดีข้อเสีย โดยแบบรวมศูนย์จัดการจะถูกจัดตั้งเมื่อปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เป็นปัญหาของระบบและโครงสร้างในการแก้ปัญหายังมีความอ่อนแอ และการถูกแทรกแซงทางการเมืองทำให้ขาดความยืดหยุ่นในการทำงาน สำหรับแบบกระจายศูนย์จัดการเหมาะสำหรับการจัดการหนี้ที่ไม่มีความซับซ้อนมีกรอบกฎหมายจูงใจ แต่มีข้อเสียคืออาจเป็นส่วนช่วยในการตกแต่งตัวเลขทางบัญชีให้กับสถาบันการเงินแม่ได้เมื่อหนี้ที่โอนมามิได้มีการแก้ปัญหาใดๆ สำหรับประเทศไทยพบว่าแบบกระจายศูนย์จัดการมีการดำเนินงานเป็นไปด้วยความล่าช้า กรอบกฎหมายยังไม่มีความชัดเจน ในขณะที่แบบรวมศูนย์จัดการมีอำนาจพิเศษหลายด้านช่วยให้การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ให้เป็นไปอย่างรวดเร็วจนกลายเป็นการเอื้อประโยชน์กับเจ้าหนี้ อีกทั้งยังประสบปัญหาการแทรกแซงทางการเมือง สำหรับผลการทดสอบประสิทธิภาพได้ผลดังนี้ 1) วิธีประสิทธิภาพ X-Efficiency พบว่ารายได้จากการดำเนินงานมีความสัมพันธ์กับต้นทุนการดำเนินงาน และจากค่าประสิทธิภาพโดยรวมของแบบรวมศูนย์จัดการเท่ากับ 0.034 และแบบกระจายศูนย์จัดการเท่ากับ 0.092 ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำมาก แสดงให้เห็นว่าบริษัทบริหารสินทรัพย์ของไทยยังไม่มีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ 2) วิธีการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินพบว่าแบบรวมศูนย์จัดการมีประสิทธิภาพทางการเงินสูงขึ้นทุกปีและสูงกว่าแบบกระจายศูนย์จัดการที่ลดลงและคงที่ในปีที่ 2-3 ของการดำเนินงาน แต่เมื่อเปรียบเทียบกับบรรษัทบริหารสินทรัพย์เกาหลีซึ่งพบว่าปีที่ 3 มีค่าประสิทธิภาพสูงสุดและลดต่ำลงในปีที่ 4 จนเท่ากับแบบรวมศูนย์จัดการของไทย

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา คือ บริษัทบริหารสินทรัพย์ในประเทศไทยสามารถจัดตั้งได้ทั้งสองรูปแบบแต่สิ่งที่สำคัญคือการบริหารจัดการที่ดีและต้องเป็นไปอย่างรวดเร็ว มีความโปร่งใสและเป็นอิสระจากการเมือง มีกรอบกฎหมายรองรับที่ชัดเจน อีกทั้งต้องมีการนำนวัตกรรมใหม่ๆมาใช้ในการบริหารและสร้างความน่าสนใจให้กับตลาดทรัพย์สินรอการขาย การดำเนินงานจะมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ลายมือชื่อนิสิต	ลายมือชื่อประธานกรรมการ	26 พ.ค. 49